

נועם השבת

257 סיון תש"פ

י"ל בעיה"ק נתיבות תוב"א

ק"ב

זמן קיץ -

הפטרה: "וישלח יהושע" [הושע ב]

פרשת שלח לך

24 סדר היום...

כל אחד יכול לעשות חסד!...

"ורב חסד" [יד-יה]
טעות נשתרשה בלב רבים הסבורים ש'לעשות חסד' פירושו להיות עסקן גדול שפעילות החסד שלו חובקת זרועות עולם. הדבר אינו כן, למצות החסד יש ענפים רבים.

מון הגרי"ש אלישיב למשל, נוהג לומר ש'אין לי הרבה כסף לחלק לנצרכים ולעשות בו חסדים אבל הנני מקיים מצוות חסד שכך שאני משיב לשואליי דבר ה' זו הלכה'. הנה לפנינו פן של חסד שאולי לא חשבנו עליו.

מון זצ"ל אמנם השיב לכל העולם כולו אבל כל יהודי בדרגתו ובמעמדו צריך לידע שכאשר הוא משיב לשואליו, ולכל אחד יש 'שואלים', הוא מקיים בכך מצוות חסד מדאורייתא.

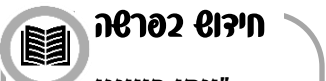
והנה דוגמא נוספת: נאמר בתורה "את הדרך ילכו בה", ומפרשת הגמרא "זו גמילות חסדים". והעולם שואל, איזה חסד היה באפשרותם של בני דור המדבר לקיים? הרי אוכל היה בשפע לכולם, הבגדים גדלו עליהם ולא נצרכו כלל לבגדים חדשים וכן כל יתר ההצטרפויות הבסיסיות של בני האדם לא נזקקו להם במדבר. ומצוות החסד היאך נעשתה?

ואחד התירוצים הוא, שהעניים לא ידעו כלל שיש מושג של 'מאכל ערב וטעים', כי לא זכו לטעום מאכלים כאלה מעודם. והיו העשירים אומרים להם, מאכל פלוני הוא מתוק ומתארים בפניהם את מתיקותו ואומרים להם שכשיאכלו את ה'מן' יחשבו על המאכל ההוא ואז יטעמו גם הם את טעמו הערב. וגם זה חסד!

ואם כך, הבה ונחשב חשבוננו של עולם, מה רב יהיה שכרו של האדם היודע פרק במתיקותה וטעמה הערב של התורה והוא משדל אחרים לחוש זאת. היש קץ לחסד זה?

להצלחת עם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת אבי איש החסד **ה"ה מיכאל בן רבקה ז"ל** ולע"נ מורי ורבי **ר' דב בן יחדיית זצ"ל** ת.נ.צ.ב.ה.

חידוש בפרשה

"ונהי בעינינו כחגבים"

[גי-לג]

המרגלים אמרו: "ונהי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניהם".

ופירש רש"י: שמענום אומרים, "נמלים יש בכרם, כאנשים".

והקשה רבנו עובדיה מברטנורא זצ"ל, הרי הם אמרו **חגבים**, ומדוע רש"י כתב **נמלים**?

אלא, שאם אדם רואה את עצמו קטן כמו חגב, אחרים יראו אותו עוד יותר קטן, כמו נמלה קטנטונת!...

נב. והוא בעצם מוסר השכל עבורנו שלפעמים אנו צריכים לדבוק במידת "ויגבה ליבו בדרכי השם"...

לב ארץ וחיובי!

זמני שבת:
כניסת שבת 19:17
צאת שבת 20:29
ר"ת 21:13

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!! באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתראה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת: Sh606marom@gmail.com

1917

שעת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

עלילי נשמת: מיכאל בן רבקה, ברוך בן אסתר, שמחה בת היגט מרגלית, שושנה בת אסתר, יהודית בת לינה, יוסף בן איטה, שמעון בן סוליקה, יקוט בת חנה, דב בן יהודית **ת.נ.צ.ב.ה.** עם שאר נפטרי ישראל, **אמון לרפ"ש:** חיה בת נחמה בתיה אסאי בן חנה, פינתם בן אסתר, דוד חי בן דימנאטה **לרש"י:** מוריה מרים בת אורה שמחה, חקווה בת עליה. **לוח"ג:** יוסף איתאל בן מניקה רחל נחמה, משה בן שמחה. **ולחלחתי:** לאה בת אורה, שלמה בן רחל, שילה בת לאה, שילה בן לאה, עילאי בן נחמה, ישראל בן ציפוריה.

ואלה המשפטים
"עתידים כל אילני סרק שבארץ ישראל, שיטענו פרות"...

למחשבה הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com

הקוביה ההונגרית...

בשנת 1974 המציא הפרופסור לאדריכלות ההונגרי ארנו רוביק, פאזל מכני תלת מימדי הידוע בשם ה"קוביה ההונגרית".

לראשונה התפרסמה הקוביה תחת השם "קוביית הקסם" וב-1980 יצאה מחדש תחת השם 'רוביקסקיוב' ["קוביית רוביק"] על שם ממציאה ההונגרי, וכך היא נקראת ברוב שפות העולם.

גודלה של הקובייה הסטנדרטי הוא 3 ריבועים על 3 ריבועים, אבל ישנם קוביות נוספות של 2*2, 4*4 או 5*5 ריבועים ואפילו 6*6 ו-7*7 ריבועים בכל צד. לרוב הריבועים בעלי צבעים שונים כאשר מטרת המשחק היא לסדר את הקוביה כך שכל צד יהיה בעל צבע אחד. לממציא ארנו רוביק עצמו לקח חודש ימים כדי לפתור את הקוביה בפעם הראשונה.

ישנן 519,024,039,293,878,272,000 צירופי צבע שונים אפשריים במבנה הקוביה, אבל רק אחת מכל תריסר מצבים אלו בת ביצוע ללא פירוק הקוביה, כך שלמעשה בקוביה ברז פיתרון ישנם 43,252,033,274,489,856,000 צירופים!

אוצר הנפלאות מסגולות ארץ ישראל...

לארץ ישראל יש סגולות מיוחדות, כמו אוירא דא"י מחכים, (ב"ב ק"ח ע"ב). ודבר זה מביא לידי מידת ההסתפקות, שהוא בכלל אוירא דא"י מחכים, וזהו לא במסכנות וגו' לא תחסר כל בה, שיהיה להם הסתפקות, וכן מידת הקנאה והכעס מצויה פחות בא"י, שהרי בכל אמרו רגזנים הם, ולא בא"י.

ארץ ישראל נשתבחה שהיא ארץ זבת חלב ודבש, ביאר רבי מאיר שפירא שבשניהם הוא יוצא מן הטמא, ונהפך לטהור, כמו חלב שבמהותו הוא דם ונהפך לחלב, וכן דבש הרי רגלי הדבורים שבמהותם הוא טמא, ואעפ"כ בכוחו של הדבש שמהפכו לטהור, כמו"כ א"י בכוחו להפוך מן הטמא לטהור.

במהרש"א סנהדרין הביא שלכן הראה הקב"ה למשה את א"י, כי משה בראייתו הכניס חכמה, ולכן אוירא דא"י מחכים.

והחתם סופר (ח"ס ע"ת הוצאת מכון דעת סופר פרשת ויצא) כתב שתפלה להפקד בבנים מתקבלת יותר בארץ ישראל, כי מפתח חיה ביד הקב"ה ולא ביד שר, א"כ א"י הוא תחת הקב"ה, משא"כ חו"ל הוא תחת שר.

[מתוך הספר אוצר הידיעות הגר"מ שטרן]

צלחת מדאורייתא...

[ורב חסד"ן]

מעשה באחד מתלמידי רבי יצחק אייזיק שר ראש ישיבת סלבודקה, שנפל למשכב, וחברו נשא אליו את ארוחתו על גבי צלחת, כשחלף ליד הישיבה ראה את ר' יצחק אייזיק הולך לקראתו והתבייש, הסתיר את הצלחת מתחת לכנף מעילו, כי אמר בליבו 'לא יאה לכן תורה להראות ככה ברחוב',

ר' יצחק אייזיק שהבחין בו במבטו החד, קרא לו בקול: לא תבוש ולא תכלם! הרי צלחת זו שבידך אינה גרועה מלולב ואתרוג שמחזיק כל יהודי ברחוב בחג הסוכות, המתבייש הוא בכך?

חפש ברשי"

מה הקשר בפרשה בין עץ לאדם כשר???

ציור בפרשה...

וַיִּזְלַח אֶזְרָא נֶחֱל אֶלְעָזָר וַיִּכְרְתוּ אֶת

בְּיַרְדֵּן וַאֲלֵעָזָר אֶת אֶתְרֵל וַיִּכְרְתוּ אֶת

אֶת אֶתְרֵל וַיִּכְרְתוּ אֶת אֶתְרֵל וַיִּכְרְתוּ

אֶת אֶתְרֵל וַיִּכְרְתוּ אֶת אֶתְרֵל וַיִּכְרְתוּ

[יש' כ"ג]

עין רש"י ע"פ...

סח כ"ק האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א: מנהג היה רווח בארפוד ואגפיה, כל אדם שהתעתד לעלות לארץ ישראל היה עולה לבית הרב- הגאון רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל- לקבל ברכת הדרך. פורק מועקותיו וחששותיו, והרב מרגיעו ומברכו, ויוצא מעודד ומחוזק.

יום אחד הגיע אדם ממידלת, עיר רבנותו הקודמת של הרב. בא להיפרד ונשא קולו בבכי מר. על מה ולמה? הסביר בדמעות שלישי: "הן נבער מדעת אני, ואיני יודע צורת אות. עד כה התפרנסתי מרוכלות זעירה, אבל מה יהא עלי בארץ הקודש, בה כולם מלומדים ויודעים קרוא וכתוב! מהיכן אתפרנס שם?"

הרגיעו הרב: "הבורא יתברך זן ומפרנס לכל ומתקין מחיה ומזון לכל בריותיו אשר ברא ברחמי וברוב חסדיו. מי שיודע קרוא וכתוב, מזמן לו פרנסה שתובעת ידיעת קרוא וכתוב. ומי שאינו יודע קרוא וכתוב, יזמן לו פרנסה שמצריכה אי ידיעת קרוא וכתוב!"

אורו פני האיש- אכן, בכל יום אומר הוא זאת בברכת המזון השגורה על פיו! התנחם, וסיפר לכל מכריו על הברכה שקיבל והנחמה שנוחם.

נדו לו כולם.

עלה ארצה והתיישב בקרית אתא שבין חיפה לעכו. בנו התקבל לעבודה בקרית רפא"ל, הרשות לפיתוח אמצעי לחימה, והיה לעוזרו של אחד מבכירי מהנדסי הטילים.

יום אחד סח לו המהנדס על בעיה שמציקה להם: מיום ליום מצטברות ערימות תכניות סודיות, שרטוטי טיוטות שאסור שתשזפם עין. מפאת הוראות

ביטחון שדה אסור אפילו לגרסן, שכן יש אפשרות לשחזר

מסמכים גרוסים. המגירות מתפקעות מרוב ניירת. מה עושים.

אמר העוזר: "יש למצוא אדם שאינו יודע קרוא וכתוב, וישמיד

את התכניות." היכן נמצא אדם שאינו יודע קרוא וכתוב", הפטיר

המהנדס. "אני מכיר אדם כזה: אבי"...

מסר המהנדס את השם לאנשי הביטחון, שוידאו שאכן אינו יודע כיצד להחזיק עיתון, ומצאו שכל כולו פשטות ותמימות. גייסוהו לרפא"ל והעמידו לרשותו משרד, ומבוקר עד ערב ישב והשמיד תכניות סודיות מבלי שידע את פישרן, וקיבל משכורת נאה.

עברו שלושים שנה, ויצא לגימלאות. שילמו לו פנסיה נאה ופיצויי פרישה, ושילחוהו לביתו. מה יעשה, ישתעמם? בא לפני בן הרב כ"ק האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א וקבל: "מור אביכם הבטיח לי פרנסה לכל החיים, ועכשיו פיתרוני מעבודתי!"

יכול היה להיענות, שהפנסיה הנכבדת אף היא פרנסה הגונה. אך נענה: "אל דאגה, אם הבטיח- דברו לא ישוב ריקם!"

לא ארכו הימים והאיש קיבל פניה בהולה: לא מצאו לו מחליף נבער כמוהו, וכבר מתפקעים הם מרוב ניירת. יואיל נא לשוב לעבודה, ושכרו כפול: פנסיה, ומשכורת...

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שנייס מקרא ואתד תרגום!

